

Ion - Referat

Apreciat constant drept o mare constructie epica,o "epopee a taranului roman",Ion este romanul unui destin individual,asa cum insusi autorul precizeaza.

In prim planul romanului se afla viata tinarului taran Ion Pop al Glanetasului,monumental si simbolic prin tragismul sau,consumandu-se intre iubire si patima pentru pamant.Destinul lui Ion este strans legat de viata satului din primele decenii ale secolului al XX-lea,a carui existenta Rebreanu o surprinde realist,structurat si diferentiat social,in conditii specifice pentru romanii din Transilvania - o realitate complexa si tragica.

Creator exceptional de viata,Rebreanu face sa traiasca in roman un impresionant numar de eroi,fiecare cu individualitatea lui proprie. Prezenta, dar si dominanta este figura lui Ion.Prezent in scena horei Ion este urmarit continuu cu interes si fina intuitie psihologica,osciland intre Ana si Florica "mai frumoasa ca oricand",dar saraca,in vreme ce fata lui Vasile Baciuc e urata,dar "are locuri si case si vite."

Personajul Ion este unul dintre cele mai caracteristice si mai temeinic realizate personaje ale intregii noastre literaturi.Criticii s-au ocupat adesea de Ion,incercand sa strabata in intimitatea sufletului sau,spre a-i cuprinde cu exactitate esenta.Principalele pareri sunt contradictorii,dovada cat de complex este personajul sub masca aparentei sale simple. Astfel,pentru Calinescu ,Ion este o fire instinctiva calauzit de impulsuri elementare,violent si patimas ,pe care nostalgia Floricai si revenirea la ea nu-l pot in nici un fel umaniza.In planul creatiei,Ion este o bruta.A batjocorit o fata,i-a luat averea,a impins-o la spanzuratoare si a ramas in cele din urma cu pamant.Continutul lui a fost epuizat si ispravile sentimentale il scot din sfera instinctelor oarbe,si-l aduc in lumea constiintei,banalizandu-l.Pentru Lovinescu,din contra,Ion are "o inteligenta ascutita,o viclenie procedurala si mai ales o vointa imensa".Des-coperindu-i asemenea atribute,Lovinescu il considera " o figura simbolica , mai mare decat natura,ce depaseste tendinta de nivelare a naturalismului.

Scriitorul urmareste mobilurile psihologice ale actiunilor lui Ion,devorat de pasiunea pamantului,declansate cu forta instincte-lor obscure,atavice.In pamant el vedea realizate ambitiile sale,tine-retea sa robusta,demnitatea sa umana,caci "in inlestarrea cu uriasul,omul insusi se simte crescand si luand in stapanire lumea" (N.Manolescu).Doua obstacole ii stau in cale in dorinta lui de capatuire: Florica,frumoasa si saraca,pe care o iubeste,dar la care renunta,si Vasile Baciuc care nu-l vrea,fiind sarac.

Astfel,Ion,desi insultat si ocarat de Vasile Baciuc,se stapaneste,gandindu-se la Ancuta,dar mai mult probabil la pamant.Totusi el nu-si gaseste linistea pana nu se razbuna.Cel pe care Ion se razbuna fiind George Bulbuc.

Ion este prins in relatia cu lumea satului,cu autoritatile,dar si cu sine insusi.El urmeaza o cale sinuoasa,de la flacaul apreciat si indragit de toti satenii,la taranul dezumanizat de dorinta de a avea

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

pamant. Satul lui Liviu Rebreanu este diferentiat economic. Stratificarea sociala depinde de pamantul pe care il are taranul. Patimile se nasc din saracie, din nevoia de pamant. Neintelegerile casnice, rabufnirile violente, uneori dure, dusmania de aici pornesc. Este cazul lui Ion. In Ion este inradacinata o mentalitate taraneasca, dupa care oamenii se pot numi oameni numai in masura in care gospodaria lor este intemeiata.

Relatiile sociale sufera din pricina acestei mentalitati. In respectul pentru omul cu stare e o distanta sociala pe care o simt si bogatul, si saracul : bogatul, cu dispret pentru sarantoci, saracul cu o pornire de dusmanie care zace si atata, porniri ce izbucnesc patimas, cand interesele saracului se lovesc brutal de cele ale bogatului.

Viata de familie se intemeiaza deci pe interese economice. G. Calinescu remarcase pe buna dreptate acest lucru : "In societatea taraneasca, femeia reprezinta doua brate de lucru, o zestre si o producatoare de copii.

Ion era un om harnic caruia ii placea sa munceasca. Autorul il caracterizeaza direct, spunand : "era iute si harnic ca ma-sa", "pamantul ii era drag ca ochii din cap". El era destept, istet, "umblase la scoala in Armandia, dar renuntase pentru ca ii era mai drag la munca campului."

Construit monumental, intr-o dimensiune tragica, personajul intruneste atat trasaturile eroului clasic cat si ale celui romantic. Nicolae Manolescu, in studiul mentionat, apreciaza ca "nici in cele mai izbutite momente ale "Rascoalei" viziunea realista nu atinge maretia lui Ion. Personajele seamana aici cu niste forte ale naturii, existenta lor e privita fara relativism si fara ironie, cuprinsa intr-o temporalitate lenta, ce trece parca pe deasupra istoriei, ingloband-o in sine."

Monologul interior dezvaluie structura interna a personajului : "Dojana preotului il sfichinuia ca un bici de foc. Numai ticalosii sunt astfel loviti in fata lumii intregi. Dar el de ce e ticalos ? Pentru ca nu se lasa calcat in picioare, pentru ca vrea sa fie in randul oamenilor . Li ardeau obrazii si tot sufletul de rusine si de necaz (...). Gandurile insa il framantau mereu . Isi zicea din ce in ce mai des ca, robotind oricat, nu va ajunge sa aiba si el ceva. Va sa zica va trebui sa fie vesnic sluga la altii, sa munceasca spre a imbogatii pe altii. Toata istetimea lui nu plateste o ceapa degerata, daca n-are si el pamant mult, mult."

Scena cositului, a sarutarii pamantului memorabile, se adauga celor dinainte, alcatuind prin Ion o fiinta generica si mareata : "Glasul pamantului patrundea navalnic in sufletul flacaului, ca o chemare coplesindu-l. Se simtea mic si slab, cat un vierme pe care-l calci in picioare, sau ca o frunza pe care vantul o valtoreste cum ii place."

Scriitorul isi urmareste personajul din doua ipostaze care il definesc substantial : framantat de dorinta de a avea pamant cat mai mult, chiar si dupa ce l-a obtinut. Ion dovedeste un comportament bine calculat, inteligent si viclean, fara scrupule, el isi adapteaza atitudinile in functie de datele realitatii.

Ion este expresia violenta a unei energii : subordonandu-si mecanismul complicat al sufletului unui singur impuls,este un tip unitar;in limitele ideatiei lui obscure si reduce,e un erou in care numai obiectul dorintei e schimbat,pe cand incordarea,tenacitatea si lipsa oricarui scrupul moral raman aceleasi.Redus la un instinct puternic,Ion e un om de vointa si de actiune,agitandu-se in dedalul complicatiilor pentru a pune mana pe pamant.

George Calinescu considera ca "viclenia instinctuala,caracteristica oricarei fiinte reduce,i-a determinat actiuniile(...)

Prin Ion,eroul romanului cu acelasi nume,Liviu Rebreanu a creat un personaj de referinta in literatura romana,care va suscita mereu noi introspectii in adancimiile fiintei umane.